

บทบาทขององค์การภาคเอกชนระหว่างประเทศในเรื่องสิ่งแวดล้อม

องค์การภาคเอกชนระหว่างประเทศจะมีบทบาทเกี่ยวข้องในเรื่องต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องเศรษฐกิจ สังคม หรือแม้แต่บางครั้งก็ยังเกี่ยวข้องกับเรื่องการเมือง และยังมีบทบาทเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมซึ่งองค์การภาคเอกชนระหว่างประเทศที่มีบทบาทเด่นชัดในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับปัญหาสิ่งแวดล้อมที่จะเป็นตัวอย่าง เพื่อแสดงให้เห็นถึงบทบาทขององค์การภาคเอกชนระหว่างประเทศ ในการมีส่วนสนับสนุนการร่างอนุสัญญา 2 ฉบับ คือ อนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพ และอนุสัญญาว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศนั้น คือ Greenpeace, World Conservation Union (IUCN) และ World Wildlife Fund (WWF) ซึ่งองค์การต่าง ๆ เหล่านี้ได้มีการรณรงค์สนับสนุนให้มีการลงนามรับรองอนุสัญญาทั้ง 2 ฉบับดังกล่าว และแต่ละองค์การมีการก่อตั้งและมีบทบาท ดังนี้

3.1 Greenpeace

3.1.1 ความหมายของ Greenpeace

กรีนพีซเป็นองค์การภาคเอกชนระหว่างประเทศที่ดำเนินการรณรงค์เกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมต่อต้านสงคราม¹ มาโดยตลอด โดยรณรงค์

¹ "คนของโลก." มติชนสุดสัปดาห์ ปีที่ 8 ฉบับที่ 2710 (4 สิงหาคม 2528),

ต่อต้านการทดลองระเบิดปรมาณู ต่อต้านนิวเคลียร์ ช่วยเหลือคัดค้านการล่าปลาวาฬ คัดค้านการล่าแมวน้ำ กำจัดมลภาวะเป็นพิษ รณรงค์ในการวางกรอบอนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพ และอนุสัญญาว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เป็นต้น

3.1.2 การก่อตั้งและวัตถุประสงค์

กลุ่มกรีนพีซ (Greenpeace) ก่อตั้งขึ้นเมื่อปี ค.ศ. 1971 โดยเริ่มจากกลุ่มสมาชิกในเรือจำนวน 12 คน ที่ทำการคัดค้านอเมริกันทดลองอาวุธระเบิดปรมาณู ปัจจุบันได้ขยายแนวร่วมไปถึง 15 ประเทศ มีผู้ประกาศให้การสนับสนุนอย่างเป็นทางการถึง 1.5 ล้านคน และมีผู้รณรงค์หาทุนสำหรับเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินการถึง 14 ล้านดอลลาร์ต่อปี โดยไม่จำเป็นต้องพึ่งเงินงบประมาณแผ่นดินและรัฐบาลใด ๆ ทั้งสิ้น

การดำเนินการของกลุ่มกรีนพีซนี้ยึดหลักองค์หนึ่ง ไม่ใช้ความรุนแรงใด ๆ และยอมเสียสละ เพื่อพิทักษ์โลก

Greenpeace International²

กรีนพีซได้ก่อตั้งขึ้นมาเพื่อทำการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในโลกให้คงอยู่ในสภาพที่เหมาะสม โดยตั้งในประเทศเนเธอร์แลนด์ การดำเนินการของกรีนพีซมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อทำการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้พลังงานใหม่ที่มีประสิทธิภาพในประเทศพัฒนาเพื่อเป็นการป้องกันการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศในโลกที่กำลังร้อนขึ้น เป็นการรณรงค์เพื่อให้มีการใช้พลังงานที่ประหยัดและไม่ก่อให้เกิดปัญหาภาวะต่อ

² Greenpeace International, "Climate Convention Commentary,"

สิ่งแวดล้อม สนับสนุนให้มีการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยไม่ทำลายหรือมีผลกระทบต่อสภาวะแวดล้อม
ให้มีการพัฒนาอุตสาหกรรม เศรษฐกิจควบคู่ไปกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ในขณะเดียวกันก็ให้มี
การใช้พลังงานเทคโนโลยีที่สะอาดลดมลภาวะ

ให้มีการลดปัญหาบรรยากาศชั้นโอโซน (Ozone) เพื่อรักษาบรรยากาศของโลก สนับสนุนการเจรจาเกี่ยวกับสภาพภูมิอากาศ ให้พัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีต่าง ๆ เพื่อ
พัฒนาชั้นโอโซน และมีการเสนอบทความเกี่ยวกับอนุสัญญาว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศ
ซึ่งได้ทำการเผยแพร่ในฝรั่งเศส สเปน ญี่ปุ่น เป็นต้น

3.1.3 บทบาทของกรีนพีซ (Greenpeace) ต่อสิ่งแวดล้อม

ในช่วง 14 ปีที่ได้จัดตั้งกรีนพีซ (Greenpeace) นั้น ปรากฏผลงานเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมเป็นที่ประจักษ์หลายครั้งด้วยกัน เป็นต้นว่าการประท้วงการทดลองระเบิดนิวเคลียร์
ที่หมู่เกาะอะลิวเทียนนอกชายฝั่งอลาสกา เรือไปจนถึงการบุกชายฝั่งไซบีเรียของโซเวียตเพื่อ
ถ่ายภาพชาวประมงโซเวียตขณะล่าปลาวาฬจนกระทั่งลูกเรือกรีนพีซถูกหมัดแดงจับขังหลายวัน การ
เสี่ยงตายนำไปสเตอร์ต่อต้านนิวเคลียร์ไปติดไว้ที่หอนาฬิกาบิกเบนในอังกฤษ การพยายามยับยั้ง
ชาวแคนาดาไม่ให้ล่าแมวน้ำ การประท้วงอังกฤษและฝรั่งเศสไม่ให้นำกากนิวเคลียร์ไปทิ้งกลาง
มหาสมุทร ฯลฯ

และล่าสุดก็คือ การเผชิญหน้าโดยตรงกับรัฐบาลฝรั่งเศสซึ่งตั้งต้นจะทดลอง
นิวเคลียร์แถบมูระรัวอะตอกลางมหาสมุทรแปซิฟิกได้ ทั้งนี้ กรีนพีซได้นำเรือของของกลุ่มชื่อ
"เรนโบว์วอร์ริเออร์" หรือ "นักรบสายรุ้ง" มุ่งหน้าไปยังเขตน้ำหน้างั้นเพื่อเตรียมประท้วง
แต่ขณะที่แวะจอดที่โอกแลนด์ในนิวซีแลนด์ เรือลำนี้ก็ถูกลอบวางระเบิดแถบข้างภาพของกรีนพีซ
คนหนึ่งก็ถูกสะเก็ดระเบิดเสียชีวิต นับเป็นผู้เสียสละรายแรกของกลุ่มนี้ที่ต้องพลีชีพเพื่ออุดมการณ์
อันยิ่งใหญ่

กิจกรรมที่เห็นเด่นชัดในส่วนที่เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมนั้น ประกอบด้วย

(1) การคัดค้านการล่าปลาวาฬ³

ในช่วงระยะเวลา 2-3 ปีที่ผ่านมา ขบวนการสีเขียวซึ่งมีจุดมุ่งหมายในการอนุรักษ์ธรรมชาติ ต่อต้านสงครามและการเสริมสร้างกำลังทางทหาร โดยเฉพาะการผลิตอาวุธนิวเคลียร์ได้แสดงผลงานออกมามากมายในด้านต่าง ๆ ผลงานล่าสุดเป็นผลงานต่อต้านการล่าปลาวาฬของสหภาพโซเวียตซึ่งนำขบวนโดยผู้นำของขบวนการหรือสมาคมที่มีชื่อว่า Greenpeace ขบวนการ Greenpeace นี้ที่จริงดำเนินกิจกรรมต่อต้านอย่างที่ว่ามานานแล้วในปัจจุบันนับได้ว่าเป็นหัวใจในบรรดากลุ่มต่อต้านสงครามและการทำลายสภาพธรรมชาติที่ใช้วิธีการอหิงสาอันเป็นที่รู้จักกันดี ขบวนการ Greenpeace เริ่มให้ความสนใจและรณรงค์ต่อต้านการล่าปลาวาฬมาตั้งแต่ปีคริสต์ศักราช 1975 โดยพากันไปประท้วงการล่าปลาวาฬที่นอกฝั่งบริติชโคลัมเบีย และเผชิญกับกองเรือล่าปลาวาฬของสหภาพโซเวียตในปีนั้น การประท้วงของสมาคม Greenpeace ครั้งนั้นนับว่าเป็นที่ฮือฮาอย่างมาก และเป็นสาเหตุสำคัญอันหนึ่งที่ทำให้การล่าปลาวาฬเป็นที่สนใจและคัดค้านของมติมหาชนกันต่อมา จะเห็นได้ວ່ານับตั้งแต่ปีคริสต์ศักราช 1978 สมาคม Greenpeace ได้รับการรับรองอย่างเป็นทางการให้เป็น "ผู้สังเกตการณ์" ใน "คณะกรรมการสากลเกี่ยวกับปลาวาฬ" การที่สมาคมกรีนพีซได้เข้าร่วมประชุมในคณะกรรมการนานาชาติเช่นนั้น ทำให้สมาชิกของขบวนการ "เข้าถึง" ผู้แทนต่าง ๆ ของประเทศที่ล่าปลาวาฬอย่างใกล้ชิดเลยทีเดียว นับว่าการต่อต้านของขบวนการเป็นไปในลักษณะแปลกแยกยิ่งขึ้น แต่ขบวนการกรีนพีซก็ยังยึดถือหลักอหิงสาและการประท้วง (โดยอาสาสมัคร) อยู่เช่นเดิม เช่น เมื่อปีคริสต์ศักราช 1980 นี้ ก็ใช้วิธีพิมพ์สมุดปกขาว ชื่อ "การล่าปลาวาฬเยี่ยงโจรสลัด" ออกมาเปิดโปงการล่าปลาวาฬอย่างไม่ถูกต้องตามกฎหมายของพวกเขาสเปนและ

³ ไกลสินทร์ วงศ์สุววัฒน์, "โซบีเรีย ขบวนการสีเขียวกับการล่าปลาวาฬ."

สยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์ ปีที่ 30 ฉบับที่ 8 (14 สิงหาคม 2526), หน้า 17-18.

อเมริกาใต้ ซึ่งรับจ้างลักลอบล่าปลาวาฬให้กลุ่มบริษัทประมงของญี่ปุ่น ชื่อ Taiyo เล่นเอาเสียผู้เสียคนไปตาม ๆ กัน กิจกรรมอื่น ๆ ที่ผ่านมา ได้แก่ การไปลอบเรือขัดขวางการนำกากกัมมันตรังสีไปทิ้งในมหาสมุทรแอตแลนติก การไปลอบเรือในเขตที่ทางการประกาศหวงห้าม เนื่องจากต้องการทดลองลูกระเบิดนิวเคลียร์ ฯลฯ เป็นต้น กลุ่มกรีนพีซพากันขึ้นฝั่งแถว ๆ สถานีฆ่าหาลปลาวาฬ ชื่อ Lorenzo ในช่องแคบแบร์ริง และแจกใบปลิวชี้แจงถึงสาเหตุของการดำเนินการครั้งนี้ พร้อมนี้ให้ข้อความจริงว่าสหภาพไซเวียตเอาปลาวาฬที่จับไปเป็นอาหารของมิงค์ที่เลี้ยงไว้เพื่อเอาหนังและขนขายเป็นสินค้าส่งออกซึ่งเป็นการทารุณสัตว์ ต่อมากลุ่มปฏิบัติการ Greenpeace ชุดนี้ถูกควบคุมตัวโดยสหภาพไซเวียต และถูกซักถามการดำเนินการและเป้าหมายของการดำเนินการในที่สุดก็ปล่อยตัวไป แต่กระนั้นก็ตามการดำเนินการในเรื่องนี้ของกลุ่ม Greenpeace ก็คงทำต่อไป

การกระจายข่าวข้อเท็จจริงของขบวนการล่าปลาวาฬของสหภาพไซเวียตเพื่อประท้วงสหภาพไซเวียตที่ยังยืนยันที่จะล่าปลาวาฬ โดยอ้างว่าส่วนหนึ่งของเนื้อปลาวาฬนำไปเป็นอาหารของพวกเอสกิโมซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ วิธีการดำเนินการของกลุ่ม Greenpeace นี้ คือ การนำเรือประมงเก่า ๆ โดยให้ชื่อว่า "ขุนศึกสายรุ้ง" (Rainbow Warrior) มีลูกเรือ 6 คน เป็นชาวอเมริกัน 5 คน และแคนาดา 1 คน ออกไปลาดตระเวนติดตามการล่าปลาวาฬของสหภาพไซเวียต และการส่งโทรพิมพ์ไปเตือนนาย Youre Andropov ว่าจะแฉความจริงว่าการล่าปลาวาฬนั้นแท้จริงเพื่อนำเนื้อปลาวาฬไปเป็นอาหารตัวมิงค์ โดยมีเป้าหมายที่จะดึงดูดความสนใจของชาวโลกต่อปัญหาการล่าปลาวาฬ ในขณะที่คณะกรรมการสากลเกี่ยวกับปลาวาฬกำลังประชุมใหญ่ที่เมืองไบรตัน ประเทศอังกฤษ

ผลของการปฏิบัติการครั้งนี้มีส่วนทำให้การล่าปลาวาฬถูกห้ามเด็ดขาดตั้งแต่นั้น

ค.ศ. 1986

(2) คัดค้านการนำของ เสี้ยจจากสารพิษ เคมีไปทิ้งที่ทวีปแอนตาร์กติกา

กลุ่มอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม "กรีนพีซ" ได้ดำเนินการคัดค้านสหรัฐอเมริกาที่นำของเสี้ยจจากสารเคมีไปทิ้งที่ทวีปแอนตาร์กติกา จนก่อให้เกิดเป็นหลุมใหญ่มีความลึกกว่า 3 เมตร โดยทางกรีนพีซเปิดเผยว่า อเมริกาเริ่มทำการกำจัดของเสี้ยจดังกล่าวมาเป็นเวลา 3 เดือนแล้ว นับตั้งแต่มีการทำสนธิสัญญาป้องกันสิ่งแวดล้อมสำหรับทวีปทางขั้วโลก ซึ่งมีแต่พื้นที่ที่เป็นน้ำแข็ง

นางคานา ฮาร์มอน ผู้ประสานงานทีมสำรวจฐานกำจัดของเสี้ยจบริเวณทิศตะวันตกเฉียงเหนือของช่องแคบแมดเมอโตเปิดเผยว่าได้รับการยืนยันจากเจ้าหน้าที่อเมริกันว่ามีการใช้วิธีระเบิดสารเคมีอันตรายเพื่อกำจัดจากโรงงานที่ใช้เทคโนโลยีเก่าแก่จาก รอส ไฮซีเชลท์ ในเดือนธันวาคม 34 ปีที่ผ่านมา กลุ่มกรีนพีซยังระบุว่า เสี้ยจจากการระเบิดสารเคมีนี้ ได้ย่นไปไกลในรัศมี 15 ก.ม. และทิ้งเศษถ้ำถ่านและละอองไว้กกลางหลุม รวมทั้งฟุ้งกระจายไปบริเวณรอบนอกเป็นวงกว้าง

ในเรื่องเกี่ยวกับขยะเช่นเดียวกัน เมื่อต้นเดือนธันวาคม 34 กลุ่มกรีนพีซได้เรียกร้องบรรดาผู้นำของประชาคมยุโรป ให้ป้องกันการรวมเป็นตลาดเดียวของยุโรปมิให้กลายเป็นยุโรปขยะเดียว ซึ่งหมายถึงเมื่อยุโรปรวมเป็นตลาดเดียวแล้ว จะมีการซื้อขายขยะที่เป็นพิษร้ายแรงกันอย่างง่ายดาย และจะไม่มีอะไรสามารถป้องกันขยะเหล่านั้นจากการถูกกำจัดในประเทศเพื่อนบ้าน หรือแม้กระทั่งในสมาชิกอีซี 12 ประเทศ ทางกลุ่มกรีนพีซได้เรียกร้องให้ผู้นำอีซีเปลี่ยนแปลงสนธิสัญญา 3 ข้อที่จะนำเรื่องสิ่งแวดล้อมมาเป็นประเด็นหลักในนโยบายของอีซี และให้ความสำคัญแก่สิ่งแวดล้อมมากกว่าการค้าเสรี กล่าวคือ ประการแรก การป้องกันสิ่งแวดล้อมควรเป็นจุดหมายสำคัญในนโยบายทุกข้อของอีซี ประการที่สอง ประเทศสมาชิกควร

ได้รับอนุญาตให้กระทำการแต่เพียงลำพัง เพื่อให้ถึงจุดมุ่งหมายดังกล่าว และประการสุดท้าย
มาตรการสิ่งแวดล้อมอันกว้างขวางของอียิปต์ตั้งอยู่บนพื้นฐานของระดับสูงสุดในการป้องกันในทุก
ประเทศสมาชิก

(3) กลยุทธ์ในการปฏิบัติการของกลุ่ม Greenpeace ⁵

เป็นเวลาหลายปีมาแล้วที่ขบวนการสีเขียวได้ปรับปรุงยุทธวิธีในการต่อสู้ให้
ทันสมัยและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ขบวนการสีเขียวที่วันนี้ที่จริงแล้วหาได้เกี่ยวกับขบวนการทางการ
ทหารแต่อย่างใดไม่ หากแต่เป็นขบวนการที่พยายามดำเนินการทุกวิถีทางที่จะดำรงรักษาสภาพ
ธรรมชาติดั้งเดิมของโลกเอาไว้ให้มากที่สุด ทั้งนี้ เพื่อให้โลกต้องเผชิญกับสภาวะน่าเสียด
ของบรรยากาศหรือมลพิษต่าง ๆ อันทำให้คุณภาพของชีวิตต้องตกต่ำลง ในบางครั้งอาจถึงขีด
อันตรายได้ ในประเทศฝรั่งเศสถึงกับมีการตั้งกระทรวงคุณภาพของชีวิตและทบวงที่รับผิดชอบ
เกี่ยวกับการพักผ่อนหย่อนใจกันขึ้นทีเดียว เมื่อคราวเลือกตั้งประธานาธิบดีฝรั่งเศสครั้งที่แล้ว
พวกขบวนการสีเขียว (หมายถึง สีของใบไม้ ใบหญ้า) มีตัวแทนเข้าสมัครเหมือนกัน และก็ได
รับคะแนนเสียงไปไม่น้อยเลย คะแนนเสียงเหล่านี้เมื่อผนึกกันเป็นกลุ่มเป็นก้อนเทให้กับผู้สมัคร
คนใดแล้วล่ะก็ ในกรณีที่คู่แข่งชั้นคะแนนไล่คู่คี่กันมาโอกาสที่จะชนะกันก็จะมีมากขึ้น ในเยอรมัน
ตะวันตกการเลือกตั้งสมาชิกสภาคราวที่แล้ว ปรากฏผลว่ามีพวกขบวนการสีเขียวเข้าไปนั่งใน
สภาไม่น้อยเลย จริงอยู่แม้ว่าจำนวนสมาชิกของขบวนการสีเขียวจะมีไม่มากนัก แต่ก็มากพอที่จะ
ทำให้มาตรการต่าง ๆ ของรัฐบาล เช่น การสร้างโรงงานไฟฟ้า ปรมาณู เขื่อน สนามบินใหญ่
อาวุธยุทธศาสตร์ ต้องประสออุปสรรคอย่างน้อยก็ต้องล่าช้าออกไป ขบวนการสีเขียวนี้ไม่ต้องการ
ให้มนุษยชาติต้องประสอภัยพิบัติอันเนื่องมาจากสงครามนิวเคลียร์ การทำลายสภาพธรรมชาติ

⁵ ไกสินทร์ วงศ์สุรวัฒน์, "เยอรมันตะวันตกการต่อสู้แนวใหม่ของขบวนการ
สีเขียว," สยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์ ปีที่ 30 ฉบับที่ 4 (17 กรกฎาคม 2526) : 18.

ทั้งปวง พุดง่าย ๆ ก็คือ ภัยทางนิเวศวิทยาทั้งหลายนั่นเอง ที่จริงแล้วขบวนการสีเขียวเป็นปรากฏการณ์ที่พอจะมองเห็นได้ในประเทศที่มีความเสรีทั้งหลาย ในยุโรปส่วนใหญ่มักจะต่อต้านอาวุธปรมาณู การใช้ไฮโดรเจนระเบิด การใช้ปุ๋ยเคมี การทำลายป่า ฯลฯ เป็นต้น เมื่อไม่นานมานี้ในการขยายสนามบินในเยอรมันตะวันตก บริษัทผู้รับเหมาต้องประสบปัญหาเป็นอย่างมาก เพราะสมาชิกขบวนการสีเขียวพากันไปตั้งเต็นท์นอนประท้วงในป่าข้างสนามบิน ทำให้ตัดต้นไม้เตรียมพื้นที่ทำลานจอดไม่ได้ ทางบ้านเมืองต้องส่งตำรวจไป "เคลียร์" พื้นที่จนบาดเจ็บทั้งสองฝ่าย พวกขบวนการสีเขียวอ้างว่าสนามบินทำความเดือดร้อนให้กับประชาชนเพราะเสียงเครื่องบินขึ้นลงหนวกหู นอกจากนั้น ยังจะต้องตัดต้นไม้ใหญ่ ๆ ออกไปอีกมาก ในญี่ปุ่นก็เช่นกันกว่าจะเปิดสนามบินใหม่ได้ก็ต้องต่อสู้กับกลุ่มต่อต้านอยู่เป็นนาน หมดเงินค่าใช้จ่ายไปไม่น้อย ส่วนในเมืองไทยก็ยังคงมีปัญหาก่อสร้างโรงไฟฟ้าปรมาณูที่อ่าวไผ่ และการสร้างเขื่อนน้ำโจน

การต่อสู้ของขบวนการสีเขียวนั้นจะใช้วิธีประท้วงเป็นหลัก พรรคสีเขียวของเยอรมันตะวันตกก็พากันไปปล่อยนกพิราบ 20 ตัวที่หน้าทำเนียบขาวในกรุงวอชิงตัน เพื่อขอให้สหรัฐอเมริกาหยุดโครงการที่จะนำจรวดบิน Cruise และจรวดขีปนาวุธวิถีระยะปานกลาง Pershing II ไปติดตั้งในยุโรปปลายปีนี้ ในอังกฤษพลพรรคของขบวนการนี้จะโดยตรงหรือโดยทางอ้อมก็ตาม ได้รับความสำเร็จทำให้โยบายหาเสียงในการเลือกตั้งทั่วไปที่ผ่านมาของพรรคเลเบอร์ ระบุว่าถ้าได้เป็นรัฐบาลจะเลิกอาวุธนิวเคลียร์เป็นตัวอย่าง โดยไม่คำนึงว่ารัสเซียจะเลิกหรือไม่เลิก ซึ่งมีส่วนเป็นอย่างมากที่ทำให้พรรคเลเบอร์ต้องแพ้การเลือกตั้ง

โดยทั่วไปที่ผ่านมาปรากฏว่า ผลของการใช้วิธีประท้วงไม่ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายนัก เพราะไม่อาจจะสร้างแนวร่วมในการต่อต้านได้ ดังนั้น กลยุทธ์ในการปฏิบัติการจึงถูกปรับเปลี่ยนมาเป็นการเข้าไปใช้สิทธิใช้เสียงโดยตรงถ้าจะมีการคัดค้านโครงการใด ก็ตาม เช่น การสมัครเข้าแข่งขันเพื่อชิงตำแหน่งประธานาธิบดีของฝรั่งเศสโดยหัวหน้าขบวนการ โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะเข้าไปแก้ไขปัญหามาตามแนวทางของตนจากภายในในระดับสูงในเยอรมันตะวันตก

หรือเช่นขบวนการสีเขียวจำนวนหนึ่งพากันกว้านซื้อหุ้นของบริษัทเคมีภัณฑ์อันมีชื่อ ได้แก่ บริษัท Hoechst และเข้าไปคัดค้านการดำเนินงานของบริษัทในที่ประชุมสามัญ ผู้ถือหุ้นประจำปีกล่าวว่า มีพวกขบวนการสีเขียวกว่า 300 คน ซื้อหุ้นของบริษัท Hoechst ไปนับเป็นพัน ๆ หุ้น และใช้สิทธิในการถือหุ้นเข้าไปประชุมสภาผู้ถือหุ้นประจำปี เมื่อวันที่ 4 มิถุนายน ที่ผ่านมาสมาชิกของขบวนการราว 12 คนพากันกล่าวปราศรัยโจมตีบริษัท (ที่ตนถือหุ้นอยู่) อย่างอื้ออึงว่า การผลิตเคมีภัณฑ์ของบริษัทนี้ทำให้เกิดมลภาวะขึ้นในบรรยากาศและในน้ำ นอกจากนี้ ยังกล่าวหาบริษัทว่ามีส่วนสนับสนุนรัฐบาลเหยียดผิวแอฟริกาใต้ แถมยังไปพัวพันกับการค้าโลหิตในประเทศโลกที่สาม เช่น บราซิล ด้วยการซื้อโลหิตจากชาวบ้านในราคาถูกแล้ว เอาพลาสติกไปขายให้โรงพยาบาลในราคาขูดรีด เป็นต้น

บรรดาผู้ถือหุ้นเหล่านี้ยังโจมตีบริษัท (ของตน) ต่อไปว่า การที่น้ำฝนที่ตกลงมา มีสภาพเป็นกรด ทำความเสียหายให้กับป่าไม้ในเยอรมันตะวันตก ก็เพราะขบวนการผลิตเคมีภัณฑ์ของบริษัท ฉะนั้น จึงเชิญบรรดาผู้ถือหุ้นทั้งหลายให้บริจาคเงินปันผลอันพึงมีพึงได้ เพื่อใช้เป็นทุนไปหาทางแก้ไขปัญหานี้ ครั้นเมื่อผู้ถือหุ้นในขบวนการนี้คนต่อมาเริ่มโจมตีบริษัทว่าเป็นต้นเหตุที่ทำให้ น้ำบาดาลบริเวณเมืองแฟรงค์เฟิร์ตเสีย นาย Otto Ranft ประธานกรรมการบริหารบริษัทได้สั่งให้ยุติการปราศรัย ทำให้มีการฮือฮาคัดค้านกันขึ้น ร้อนถึงตำรวจนอกเครื่องแบบต้องมาจับกุมบรรดา "ผู้ก่อกวน" เหล่านี้ออกไปโรงพัก ตามข่าวกล่าวว่า "ผู้ก่อกวน" ทั้งหลายต่างก็พากันไปร้องทุกข์ว่าถูก "ซ้อม" กันโดยถ่วงหน้า

วิธีการต่อสู้ในแนวใหม่ของขบวนการสีเขียวนี้นับได้ว่าเป็นวิธีการที่ดีมาก เพราะเป็นการยกระดับการต่อสู้ขึ้นไปอีกขั้นหนึ่ง เมื่อใดที่พวกขบวนการสีเขียวสามารถซื้อหุ้นของบริษัทต่าง ๆ ได้มากกว่าครึ่งหนึ่งแล้ว ชัยชนะก็จะตกเป็นของขบวนการ (อย่างน้อยก็ในกรณีการดำเนินงานของบริษัทนั้น) อย่างไม่มีปัญหา

(4) การผลักดันของกรีนพีซในขนาดต่อปัญหาสิ่งแวดล้อมโลก⁶ (Greenpeace Pushes for a Visionary Response to Global Environmental Problems)

กลุ่ม Greenpeace ได้มองว่าการปฏิบัติการในเรื่องสิ่งแวดล้อมขององค์การระหว่างประเทศนั้น ยังไม่มีประสิทธิภาพดีพอ นั่นคือ

ในการประชุม UNCED นั้นเป็นการยากที่จะเปรียบเทียบ UNCED กับกระบวนการอื่น ๆ เพราะมีลักษณะเฉพาะที่แตกต่างกัน จะเปรียบเทียบได้ก็คือ การประชุม U.N. เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมที่กรุงสต็อกโฮล์ม ปี 1972 การประชุมที่สต็อกโฮล์มเป็นการประชุมของประชาชนที่มองถึงอนาคตมากกว่าการเตรียมการประชุมของ UNCED เมื่อมองจากปัญหาที่โลกเผชิญ ยังต้องมีการแบ่งหัวข้อให้ชัดเจนในการเจรจาที่จะเกิดขึ้นได้ สิ่งที่ได้ยิน คือ UNCED ยังดำเนินการห่างไกลจากปัญหาสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในโลก ดูเหมือนว่ายังไม่มีการตอบสนองต่ออนาคตอย่างเพียงพอ

การประชุมที่สต็อกโฮล์ม ปี 1972 เป็นการนำไปสู่การก่อตั้งโครงการสหประชาชาติว่าด้วยสิ่งแวดล้อม (United Nations Environment Program - UNEP) และเป็นการก่อตั้งอนุสัญญาลอนดอนทิ้งปั้ง (London Dumping Convention) ซึ่งเกิดขึ้นตั้งแต่ปี 1972 ปัจจุบันต้องมีการทบทวนและเจรจาเกี่ยวกับอนุสัญญาใหม่ ๆ ของ UNCED และระบบ U.N. ต้องเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมซึ่งเป็นการเริ่มต้นที่ใหม่ แต่ไม่เห็นว่ารัฐได้ดำเนินการอย่างไรที่จำเป็นและเพื่อความอยู่รอดในศตวรรษที่ 21 เลย

⁶ Roger Wilson, "Greenpeace Pushes for a Visionary Response to Global Environmental Problems," pp. 211-217.

ในการเตรียมการประชุมนั้นถ้ามองย้อนไปถึงการเตรียมการประชุมที่ไนโรบี ซึ่งเป็นการประชุมครั้งแรกของ UNCED ในสัปดาห์แรกเป็นการเปิดปราศรัย ซึ่งได้ก่อให้เกิดความประหลาดใจและทำให้มีความหวัง แต่การประชุมก็ได้มีการอภิปรายที่น่าสนใจและชัดเจนขึ้นว่าไม่ได้มีการมองภาพถึงกระบวนการในอนาคต และเมื่อมีการรับรองรายงานขั้นสุดท้าย และรัฐให้การรับรอง ก็เริ่มรู้สึกผิดหวัง เพราะเห็นได้ว่าเป็นการเริ่มต้นในระดับและวิธีการที่ไม่ดีนัก และการเตรียมการประชุมของ UNCED ไม่ได้ชี้ถึงแนวทางการแก้ไขปัญหาในอนาคต

ในการประชุมก็ยังไม่ได้หวังผลในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ประเด็นตัวอย่าง คือ ป่าไม้ ซึ่งเป็นหัวข้อที่ยกขึ้นมา และทุก ๆ คนก็พูดถึงวิธีการรักษาป่า แต่เมื่อไปปฏิบัติก็ต้องถือว่าเป็นการปฏิบัติโดยสมัครใจ โดยยอมรับในอำนาจอธิปไตยของรัฐ และเป็นการแสดงให้เห็นว่านี่เป็นทรัพยากรที่ต้องมีการบริหาร

ในขณะที่นานาประเทศยังมีการรวมกันเพื่อมองถึงภาพอนาคตยังมีน้อย แต่ถ้าเป็นประเทศกำลังพัฒนาได้พูดถึงป่าเขตร้อนซึ่งถูกตัดไปมาก ก็อาจไม่ยากเจาะจงเกี่ยวกับเงินทุนในการตัดไม้ในประเทศ แต่นั่นก็ไม่สามารถหยุดยั้งกฎหมายป้องกันการทำลายป่าไม้ นั่นเป็นคำอธิบายการเริ่มต้นที่ตั้งข้อสังเกตเกี่ยวกับ UNCED ในส่วนของประเทศที่พัฒนาแล้วเหตุผลหนึ่งในการเริ่มต้น คือ หนทางที่จะได้ทรัพยากร คือ ข้อตกลงด้านกฎหมาย

สิ่งที่เป็นพื้นฐานในการดำเนินการซึ่งได้กล่าวไว้ที่มาเลเซีย คือ ถ้าหากทางตอนเหนือให้มีการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพ และรักษาสิ่งแวดล้อมแล้วย่อมต้องมีค่าใช้จ่าย ซึ่งควรเป็นสิ่งที่มาจากประเทศพัฒนาแล้ว เพราะประเทศพัฒนาไม่ได้เผชิญกับปัญหาดังกล่าว

ในความคิดของประชาชนทางตอนเหนือ แนวคิดการพัฒนาเพื่อความยั่งยืนก็อาจแตกต่างจากประชาชนตอนใต้ ถ้าหากมองการพัฒนาเพื่อความยั่งยืนอย่างจริงจัง ก็มองได้ว่าเป็นแนวความคิดของชีวิตด้านเหนือ ไม่ใช่ชีวิตที่ควรจะเป็นจริง ๆ และต้องมีการเตรียมวิถีชีวิตเพื่อ

ความอยู่รอด ถ้าอยู่ประเทศที่พัฒนาแล้วจะเห็นทางเหนือมีการเตรียมชีวิตให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อม ซึ่งทุกคนก็ต้องเริ่มเตรียมด้วยเหมือนกัน แต่แทนที่จะเป็นเช่นนั้นกลับเป็นว่า "ทำตามที่เราบอกแต่อย่าทำตามที่เราทำ"

นอกจากนี้ กรณีมีเสียงเรียกร้องให้ประเทศโลกที่สามรักษาป่าไม้ แต่เมื่อไรประเทศพัฒนาแล้วจะมีการกล่าวหาว่า 1) ประเทศในซีกโลกเหนือต้องทำก่อน 2) เขาต้องสนับสนุนเงินในการพัฒนาเพื่อความยั่งยืนและการแลกเปลี่ยนเทคโนโลยี และยังไม่มีการเริ่มต้นของประชาชนในซีกโลกใต้ในการตัดสินใจด้านเศรษฐกิจและนิเวศวิทยาด้วยตนเอง ซึ่งจะส่งผลถึงชนรุ่นหลังต่อไป แต่ก็ไม่อาจให้การตำหนิในซีกโลกเหนือ ในซีกโลกใต้มีการกระทำอย่างระมัดระวังในการเลือกใช้เทคโนโลยีและมาตรการพัฒนาเพื่อความยั่งยืน แต่ปัญหาจริง ๆ ในประเทศกำลังพัฒนา คือ ปัญหาการเพิ่มของประชากร การต้องการอาหารและภาวะการเป็นหนี้ ซึ่งต้องแก้ไขให้ลุล่วงไป ประเทศพัฒนาแล้วก็ต้องมาร่วมแก้ไขปัญหาด้วย

เหล่านี้ย่อมเป็นการแสดงถึงผลประโยชน์ที่ไม่สอดคล้องกันของประเทศสมาชิกขององค์การระหว่างประเทศ อันส่งผลให้ความสำเร็จที่จะร่วมกันพิทักษ์รักษาสิ่งแวดล้อมเป็นไปได้อย่างไม่สมบูรณ์นัก

สำหรับแนวทางในการรณรงค์เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมที่จะประสบความสำเร็จได้นั้นมีอยู่ 3 แนวทาง คือ

1. ยกกระตือรือร้นการสร้างตระหนักรู้แก่ประชาชน ซึ่งจะดำเนินการได้โดยการจัดทำเอกสารแผ่นปลิวเผยแพร่ในทุกกระดับ และการเผยแพร่โดยโทรทัศน์ ตลอดจนดำเนินการทุกประเภทในการเผยแพร่
2. มีการสร้างผลงานทางวิชาการ การรณรงค์ด้านสิ่งแวดล้อมจะประสบความสำเร็จต้องมีผลงานทางวิชาการ ซึ่งเราอาจแสดงผลงานทางวิชาการที่ถูกต้อง หรือใช้กฎเกณฑ์หลักการที่เป็นเหตุเป็นผล มีเหตุผลที่ดีในการหลีกเลี่ยงการเพิ่มปัญหา

3. ควรกระทำในระดับการเมือง โดยเฉพาะผู้มีอำนาจในการตัดสินใจ

เพราะจะสามารถเจรจากับนักการเมืองได้ เนื่องจากเขาเป็นผู้แทนราษฎรย่อมรับฟังความคิดเห็น ถ้ามีการนำข้อมูลวิชาการสนับสนุนการกล่าวแล้วก็ยิ่งจะเป็นการง่ายที่จะอธิบาย ซึ่งทั้งสามข้อเป็นองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กัน

บทบาทดำเนินการขององค์การกรีนพีซที่พยายามทำนั้น ส่วนใหญ่เป็นมาตรการทางการเมือง จากการมองของเราการเจรจาที่บราซิล ในปี 1992 เป็นเรื่องเจรจาด้านการเมืองครั้งใหญ่ เราหวังผลที่จะมีการบังคับใช้กฎหมายเป็นมาตรการป้องกันสิ่งแวดล้อมในศตวรรษที่ 21 ซึ่งเป็นกระบวนการตัดสินใจทางการเมือง ตามที่กล่าวมาแล้วเราไม่ได้หวังว่าจะเป็นไปตามนั้น แต่หวังว่าจะได้เห็นเท่านั้น

ในการดำเนินการของกรีนพีซจะมีการนำเรือประท้วงด้วย ซึ่งต้องมีเรืออย่างเพียงพอ แต่ก็ยังไม่ถึงขนาดนั้น เรือต้องเป็นการเริ่มต้นที่มีการกำหนดทิศทาง ถึงแม้ว่าจะเป็นกระบวนการที่ควรทำ แต่บางครั้งก็ไม่ได้ทำในการประชุมนานาชาติ เป็นการง่ายที่จะกล่าวว่าควรทำในการประชุมที่บราซิล ปี 1992 แต่ก็ต้องรักษากำลังด้วย

กรีนพีซได้มีส่วนร่วมในอนุสัญญาและสนธิสัญญา แต่ก็ยังคงแรงค้ำในประเด็นที่เจรจา ต้องพยายามให้มีความร่วมมือในสนธิสัญญาและอนุสัญญา และจะแรงค้ำในส่วนที่เกี่ยวข้อง

สำหรับประเด็นที่กรีนพีซต้องการเห็น UNCED ดำเนินการ โดยทั่วไปนั้นต้องการเห็นการแก้ไขสิ่งแวดล้อมในทะเล แต่ก็ไม่ได้หวังถึงขนาดเป็นระดับนานาชาติ หวังในความร่วมมือประกาศในข้อตกลงเกี่ยวกับมลภาวะในทะเล และหวังการดูแลมลภาวะของบริเวณชายฝั่งที่จะมีผลกระทบต่อทะเล มีบางส่วนของทรัพยากรชายฝั่งในยุโรป ในเมดิเตอร์เรเนียน ในทะเลเหนือ และในบอลติก และบางส่วนของแคริบเบียนและเซาท์แปซิฟิก มลภาวะของบริเวณชายฝั่งประมาณ 70% เป็นสาเหตุของปัญหาสิ่งแวดล้อมในทะเล ปัญหามลภาวะในทะเลเริ่มใช้ปัญหาที่ขึ้นกับอนุสัญญาใด ๆ หรือข้อตกลงระหว่างประเทศใด ๆ แต่เป็นการเกี่ยวข้องทั้งหมด

ยังคิดถึงว่าควรมีข้อตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการประมงในทะเลหลวง ซึ่งเป็นไปได้ถ้า U.N. มีข้อมติเกี่ยวกับกฎหมายทะเล หรือดำเนินการภายใต้เทคนิคต่าง ๆ แม้ว่าจะไม่ใช่ประเด็นโดยตรง ประเด็นสำคัญ คือ การยอมรับร่วมกันในการตรวจสอบการประมงในระดับโลกและกำหนดมาตรฐานร่วมกันขึ้น มาตรฐานที่กำหนดขึ้นต้องมีการเจรจาร่วมกัน ยอมรับในหลาย ๆ ประเทศ

ซึ่งข้อตกลงนี้จะ เป็นการเคลื่อนไหวในการจัดการด้านประมงของโลกให้ยั่งยืนต่อไป เพราะยังไม่เคยมีการดำเนินการมาในอดีต ในอดีตมีการทำประมงเกินกว่าการผลิต แต่ก็ได้ดำเนินการอะไร ต้องมีการเคลื่อนไหวให้มีการอนุญาตจากประชาชนในพื้นที่ และดำเนินการในสิ่งที่ทำได้ แต่ก็ไม่ต้องการเห็นข้อตกลงเรื่องประมงของประเทศต่อประเทศ แต่ต้องการเห็นเป็นกฎเกณฑ์ทั่วโลก ต้องการเห็นการพัฒนาการเกษตรที่ยั่งยืน ตลอดจนถึงอุตสาหกรรมเคมี เพราะผลิตภัณฑ์เคมีไม่สอดคล้องกับการพัฒนาเกษตรแบบยั่งยืน เราต้องการเห็นหลักประกันว่าไม่มีสารพิษในผลิตภัณฑ์พื้นฐาน กรีนพีซยังให้ความสนใจกระบวนการณ์ระหว่างประเทศเกี่ยวกับหน่วยงานพลังงานอะตอมและต้องรักษาเกมส์กำลังนิวเคลียร์ ซึ่งต้องมีกฎเกณฑ์ซึ่งเรายังรู้สึกว่าจะไม่มีความเหมาะสม

สำหรับความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์การภาคเอกชนว่ามีความเหมาะสมในกระบวนการณ์ UNCED หรือไม่นั้น ในชุมชนภาคเอกชนยังคิดว่ามีการเปลี่ยนแปลงระยะสั้นใน UNCED ซึ่งก็ยังไม่ดีนัก ซึ่งอาจเป็นเหตุผลทางด้านเทคนิคหรือความไม่มีประสิทธิภาพ แต่ข่าวยานก็เป็นการเตรียมการในขั้นที่สองในการเตรียมการประชุม แต่ก็ไม่ได้รับอนุญาตให้พูดหรือแสดงวัตถุประสงค์ แม้ว่าอาจจะไม่ได้พูด แต่ในระดับต่าง ๆ ก็ได้แสดงความคิดเห็นให้แพร่หลายจากคนสู่คนซึ่งก็จะกระจายกันออกไป และพบว่าเขาก็รับรู้กันดี

กรีนพีซได้สร้างสัมพันธไมตรีในการเจรจากับประชาชนเป็นระยะ ๆ ซึ่งก็เป็นการสร้างสัญญาตามเจตนารมณ์แล้ว

ได้มีกลุ่มด้านสิ่งแวดล้อมจำนวนมากในสหรัฐ ซึ่งกำลังมองกระบวนการและพร้อมที่จะเข้าร่วมต่อไป เขาคิดว่า UNCED เป็นจุดบอดด้านพลังงานในการใช้เงินเคลื่อนไหว และหลายกลุ่มไม่มั่นใจที่จะเกี่ยวข้องกับตัวซึ่งเป็นแนวคิดของกลุ่มในสหรัฐ แต่กรีนพีซเป็นองค์กรที่รับฟังแนวคิด เพราะไม่เห็นว่าการดำเนินการจะเป็นปัญหาต่ออย่างไร ยังอยู่ในเจเนวา แม้ว่ายังไม่ประสบความสำเร็จในการเปลี่ยนแปลง แต่ก็สามารถไม่รับรองการเปลี่ยนแปลงในทางปฏิบัติบางประการ นอกเหนือจากนั้นยังเกี่ยวกับการเมืองที่ดำเนินการอยู่ และก็ยังไม่ว่าจะมีอะไรในกระบวนการดังกล่าว โดยเฉพาะยังไม่มีผลได้ออกมา ดังนั้น จึงยังไม่สามารถให้คำตอบจนกว่าจะมีการประชุมที่บราซิล ในปี 1992

บทบาทของ Greenpeace ที่เกี่ยวข้องกับอนุสัญญาทั้ง 2 ฉบับนั้น Greenpeace ชะเน้นในอนุสัญญาว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศมากกว่าอนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพ กล่าวคือ

(5) การตอบสนองของกรีนพีซต่อภาวะเรือนกระจก 7 (Greenpeace's response to the greenhouse threat)

กรีนพีซ (Greenpeace) ได้ดำเนินการ ดังนี้

1. กำหนดแนวทางการป้องกันสิ่งแวดล้อมในอนาคตให้ปลอดภัย โดยมีกำหนดนโยบายที่เป็นหลักประกัน ผู้กำหนดนโยบายควรมีความตระหนักในเรื่องดังกล่าว และมีการใช้ข้อมูลจากนักวิทยาศาสตร์

2. มีการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ การนำพลังงานกลับมาใช้ใหม่ การยกเลิกการใช้สาร CFCs และก๊าซที่เกี่ยวข้อง สดภาวะการใช้สารที่ก่อให้เกิดก๊าซเรือนกระจกในเกษตรกรรม หยุดการทำลายป่าไม้ และให้มีการปลูกป่าใหม่

⁷ The Greenpeace Report, Opeid, pp. 460-470.

3. ควรมีโครงการใช้พลังงานของโลกให้มีความเหมาะสมและประหยัด
4. รูปแบบการลงทุนอุตสาหกรรมในประเทศอุตสาหกรรมควรมีประสิทธิภาพ ทันสมัย และไม่มีสาร CFC เพื่อลดควันต่าง ๆ และให้มีการลดภาวะอากาศเป็นพิษ
5. ให้มีการลงทุนด้านทรัพยากรที่มีความเหมาะสม มีเป้าหมาย การนำพลังงานกลับมาใช้ใหม่ให้เร็วที่สุดในศตวรรษหน้า
6. ให้มีการขยายตัวในการใช้พลังงานนิวเคลียร์ในอุตสาหกรรม หรือมีการแทนที่เมื่อโรงงานนิวเคลียร์หมดอายุการใช้งาน ซึ่งก็ต้องเกี่ยวข้องกับค่าใช้จ่ายที่มากขึ้น แต่ก็ต้องการมีความปลอดภัย มีการทำลายของเสีย ไม่ควรมีการกำหนดนโยบายการใช้พลังงานนิวเคลียร์
7. ควรมีการดำเนินการในทศวรรษ 1990 โดยเฉพาะในขั้นแรกควรดำเนินการดังนี้

ให้มีการปฏิบัติในการยกเลิกการใช้สารที่ก่อให้เกิด CO₂ และให้เลิกใช้ถ่านหินในศตวรรษหน้า ให้ยกเลิกการทำลายป่า และลดการใช้ผลิตภัณฑ์ที่ใช้สาร CFCs ลงครึ่งหนึ่ง และสารที่เกี่ยวข้อง เช่น HFCs

8. ให้มีกองทุนเพื่อค้นคว้าวิจัยในทศวรรษ 1990 เป็นเงินพันล้านเหรียญ (\$ 1,000 billion) โดยระดมมาจากประเทศต่าง ๆ

(6) ข้อเสนอของกรีนพีซ เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ^๖

องค์การ Greenpeace ได้เสนอเกี่ยวกับสภาพภูมิอากาศที่มีการเจรจาจัดทำร่างอนุสัญญาว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Intergovernmental Negotiating Committee : INC) โดยเสนอให้มีการลดการปล่อยสารที่ก่อให้เกิด CO₂ ลง 50% ในปี ค.ศ. 2005 ให้การรับรองการเพิ่มประสิทธิภาพของเครื่องจักร ปรับปรุงเทคโนโลยีใหม่ ๆ

^๖ Greenpeace, "Climate Convention Commentary," Hot air but little substance issues 3, p. 2.

ให้มีการก่อตั้งและเพิ่มเติมเงินกองทุน และให้มีการถ่ายทอดเทคโนโลยีในลักษณะให้การช่วยเหลือ ไม่หวังในเชิงพาณิชย์ แต่ก็จะต้องมีการลงทุนเป็นจำนวนมาก ซึ่งสหรัฐอเมริกาที่คัดค้านแต่ก็มีหลาย ๆ ประเทศ กลุ่ม EC ให้การรับรองว่าจะให้มี CO₂ อยู่คงที่ในปี 2000 แต่กลุ่มประเทศ OPEC ยังคัดค้านเพราะจะขาดผลกำไรในระยะสั้น สำหรับกลุ่ม 77 ได้มีการประชุมระหว่างการประชุมที่ไนโรบี (Nairobi) ซาอุดีอาระเบียได้ตั้งคำถามเกี่ยวกับประเทศกำลังพัฒนาและประเทศหมู่เกาะต่าง ๆ ซึ่งมีประชากรจำนวนน้อย แต่ก็ถกถามคำถามในตอนท้าย และก็มีความเห็นทำนองเดียวกับ OPEC

จะเห็นได้ว่าการเจรจาระหว่างประเทศนั้นขึ้นอยู่กับผลประโยชน์ของแต่ละประเทศที่เข้าร่วมเจรจา องค์การภาคเอกชนระหว่างประเทศ (INGO) จึงไม่อาจไปกำหนดตามที่ต้องการได้ แต่สิ่งใดที่องค์การภาคเอกชนระหว่างประเทศ (INGO) เสนอแล้วสอดคล้องกับความต้องการของประเทศคู่เจรจาก็จะได้รับการยอมรับ นอกจากนั้นแล้วยังมีขีดจำกัดเกี่ยวกับกฎหมายต่าง ๆ ที่อาจจำกัดการดำเนินงานขององค์การภาคเอกชนระหว่างประเทศ (INGO) ไม่ให้เข้าร่วมในการเจรจาก็เป็นได้

การปฏิบัติการของกลุ่ม Greenpeace ต่อการยกร่างอนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพ และอนุสัญญาว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศนั้น องค์การกรีนพีซได้ดำเนินการ ดังนี้^๓

1. ดำเนินการสร้างตระหนักรู้แก่ประชาชน โดยการจัดทำเอกสารแผ่นปลิวเผยแพร่ในทุกระดับ และการเผยแพร่ทางโทรทัศน์ สื่อมวลชนทุกประเภท
2. สร้างผลงานทางวิชาการ การรณรงค์สิ่งแวดล้อมจะประสบความสำเร็จต้องมีผลงานทางวิชาการด้วย ซึ่งอาจแสดงผลงานทางวิชาการที่ถูกต้องหรือใช้กฎเกณฑ์หลักการที่เป็นเหตุเป็นผล มีเหตุผลที่ดีในการหลีกเลี่ยงการเพิ่มปัญหา

^๓ Roger Wilson, Ibid, pp. 211-217.

3. คารุณาในระดัการเมืองโดยเฉพาะผู้มีอำนาจในการตัดสินใจ เพราะจะสามารถเจรจากับนักการเมืองได้ เนื่องจากเขาเป็นผู้แทนราษฎรย่อมรับฟังความคิดเห็น ถ้ามีการนำวิชาการที่เป็นเหตุเป็นผลสนับสนุนการกล่าวแล้ว ก็ยิ่งจะเป็นการง่ายที่จะอธิบาย

นอกจากนี้ องค์การกรีนพีซยังได้เข้าร่วมการเจรจาในการร่างกรอบอนุสัญญาดังกล่าว โดยได้มีโอกาสแสดงข้อคิดเห็นเพื่อนำไปใส่ไว้ในร่างอนุสัญญาดังกล่าวด้วย

3.2 สหภาพการอนุรักษ์โลก (The World Conservation Union (IUCN))¹⁰

3.2.1 ความหมายของสหภาพการอนุรักษ์โลก (IUCN)

เป็นองค์การภาคเอกชนระหว่างประเทศที่ทำการเชื่อม (link) ระหว่างการอนุรักษ์และการพัฒนา ซึ่งได้ดำเนินการมาเป็นเวลา 40 ปีแล้ว สหภาพการอนุรักษ์โลกได้เห็นความจำเป็นและให้การรับรองเกี่ยวกับความหลากหลายทางชีวภาพและสภาวะโลกที่ร้อนขึ้น สหภาพฯ ต้องการรักษาสีงแวดล้อมให้ชีวิตเป็นหนึ่งเดียวกับธรรมชาติ ให้มีการพัฒนาเพื่อความยั่งยืน ให้สังคมมีความเท่าเทียมกัน ให้มีความยุติธรรม การประกาศการแก้ไขปัญหาสีงแวดล้อม ในปี 1991 ให้การสนับสนุนการแก้ไขปัญหาสีงแวดล้อมของโลก ในปี 1992 จะเป็นปีแห่งการบรรลุวัตถุประสงค์ของ IUCN ในฐานะผู้นำและจะมีการปฏิบัติในการช่วยรัฐบาลดำเนินการปรับปรุงคุณภาพสีงแวดล้อม ปรับปรุงคุณภาพชีวิตของประชาชนทั่วโลก

¹⁰ IUCN "Annual Report 1991," The World Conservation Union,

3.2.2 การก่อตั้งและวัตถุประสงค์¹¹

IUCN ได้ก่อตั้งขึ้นในปี 1948 IUCN สหภาพในการรักษาโลก เป็นสหภาพรักษาอธิปไตยของรัฐ องค์การภาครัฐ และองค์การภาคเอกชน มีสมาชิกมากกว่า 650 รวมทั้ง 56 รัฐ

IUCN มีวัตถุประสงค์ในการอนุรักษ์ 3 ประการ คือ

1. ป้องกันรักษาธรรมชาติโดยเฉพาะอย่างยิ่งความหลากหลายทางชีวภาพ เพื่อเป็นพื้นฐานในอนาคต
2. เพื่อเป็นหลักประกันว่าทรัพยากรธรรมชาติของโลกถูกใช้อย่างฉลาด มีความสมดุลย์และเกิดความยั่งยืน
3. เพื่อเป็นแนวทางการพัฒนาชุมชนมนุษย์ มีวิถีชีวิตที่ดี มีคุณภาพ และเป็นหลักประกันความเป็นหนึ่งเดียวกันในการอนุรักษ์ชีวภาพ

3.2.3 บทบาทของ IUCN ต่อสิ่งแวดล้อม

IUCN สนับสนุนวิธีการของโลกในการป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อมบนพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ และการประชาสัมพันธ์ที่ดีที่สุด สนับสนุนสมาชิก เป็นตัวแทนในเวทีโลกและสนับสนุนในแนวคิด เทคนิคที่จำเป็น ค้นหาวិธีการในการอนุรักษ์และการพัฒนาเพื่อความยั่งยืน สนับสนุนให้มีผู้นำในการอนุรักษ์ เพื่อเคลื่อนไหวในเวลาที่เหมาะสม

¹¹ Ibid., pp. 6-7.

IUCN เป็นหนึ่งในไม่กี่องค์กรซึ่งดำเนินการในระดับนานาชาติและกลุ่มอนุรักษ์ด้วยความสมัครใจ และจะเป็นองค์กรที่เป็นกลางเพื่อร่วมทำงานกันทั้งหมด ทำการสร้างกลุ่มระหว่างหน่วยงานของรัฐ และกลุ่มสิ่งแวดล้อมเพื่อทำโครงการอนุรักษ์ ในองค์กรประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญจากหน่วยงานต่าง ๆ และทำงานโดยสมัครใจ ในโลกของการอนุรักษ์ที่มีการเคลื่อนไหวเข้มแข็งที่สุดก็คือ IUCN

IUCN จะมีการประชุมสมัชชาทุก ๆ 3 ปี เพื่อประชุมและหาข้อตกลงในการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม ภาวะโลกร้อนขึ้น และมลภาวะเป็นพิษ การใช้ป่าไม้ในเขตร้อนขึ้นอย่างฉลาด หรือการป้องกันความหลากหลายทางชีวภาพ สมัชชาจะทำการเลือกสภาเพื่อจัดทำโครงการของสหภาพในสามปีต่อไป

จำนวนโครงการที่ถือว่าเป็นพิเศษของ IUCN มี 6 ชนิด คือ ความอยู่รอดของพันธุกรรม สวนสาธารณะแห่งชาติและการป้องกันพื้นที่กฎหมายสิ่งแวดล้อม นิเวศวิทยา การวางแผนสิ่งแวดล้อม และการศึกษา ซึ่งแต่ละโครงการเป็นการทำด้วยความสมัครใจของหน่วยงานต่าง ๆ ได้มีการพบปะของผู้นำผู้เชี่ยวชาญต่าง ๆ ทั่วโลกมากกว่า 5,000 คนในแต่ละครั้ง การให้การรับรอง การปลั่งงานรวมถึงแผนปฏิบัติการ การพัฒนานโยบาย การให้คำแนะนำในโครงการและโปรแกรมต่าง ๆ การกำหนดมาตรฐานในการรักษาสิ่งแวดล้อมโลก ฝ่ายเลขาและผู้ดำเนินการจะปฏิบัติการอย่างใกล้ชิดกับโครงการต่าง ๆ

IUCN ยังรับนโยบายและการปฏิบัติจากฐานล่างในกระบวนการสิ่งแวดล้อมคิดและรวบรวม (think-tank) การวิเคราะห์ในประเด็นความรู้ทางวิทยาศาสตร์ที่ใหม่ล่าสุด และนำไปกำหนดเป็นนโยบายมาตรการที่จำเป็น มีหน่วยในการปฏิบัติซึ่งดำเนินการในภาคสนามในหลาย ๆ ประเทศ การทดสอบวิธีการรูปแบบต่าง ๆ ที่ควรดำเนินการ

ในฐานะองค์กรระหว่างประเทศและสหภาพขององค์กรต่าง ๆ IUCN มีการทำงานอย่างวิเคราะห์ ได้ช่วยและสนับสนุนรัฐบาลสาขาของรัฐบาล ท้องถิ่น และองค์กรอาสาสมัคร นี่เป็นเหตุผลที่ว่า IUCN มีผลกระทบทั้งมากและน้อย แต่ก็ยากที่จะรายงานถึง

ความสำเร็จของ IUCN การดำเนินการต่าง ๆ ของ IUCN ได้บรรลุผลสำเร็จในระดับโลก ในส่วนของรัฐบาลหรือในกลุ่มอนุรักษ์ การเคลื่อนไหวของ IUCN เป็นอิสระ แต่ก็เป็นการยาก ที่ IUCN จะตัดสินว่าเป็นความสำเร็จ

มาตรการความหลากหลายทางชีวภาพในโลก (The Global Biodiversity Strategy)¹²

การเตรียมการกำหนดขอบเขตมาตรการความหลากหลายทางชีวภาพของ IUCN ตั้งแต่ปี 1991 จะทำโครงการร่วมกับสถาบันทรัพยากรโลก (World Resources Institute (WRI)) IUCN และ UNEP จะเริ่มต้นในเดือนกุมภาพันธ์ 1992 ที่ดองเครส แห่งโลกด้านสวนสาธารณะ และการป้องกันพื้นที่ (World Congress on National Parks and Protected Areas)

สถาปนาการทำงานของ IUCN จะเตรียมการและร่างโครงสร้างรูปให้รัฐบาล ซึ่งจะมีคนมากกว่า 500 ร่วมกำหนดมาตรการและทำงานร่วมกันในแต่ละทวีป

มาตรการความหลากหลายทางชีวภาพจะมีผลในรายละเอียดซึ่งจำแนกเป็นส่วน ๆ เป็นการดูแลรักษาโลก มีการเสนอข้อเสนอดัง ๆ เป็นพิเศษ 85 ฉบับในแต่ละกิจกรรม ซึ่งครอบคลุมความหลากหลายทางชีวภาพและระบบนิเวศน์ ยีนส์และพันธุกรรมซึ่งเป็นชนิดต่าง ๆ ของธรรมชาติซึ่งจะช่วยรัฐบาลตัดสินใจในการปฏิบัติเกี่ยวกับอนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพ ซึ่งจะมีการประชุมเอิร์ธ ซัมมิท ที่ริโอ (The Earth Summit in Rio de Janeiro) ซึ่งจะเป็นการช่วยรัฐบาลให้เห็นความสำคัญและความจำเป็นที่ต้องดำเนินการโดยไม้อาจที่จะรอดอยให้ล่าช้าได้อีกต่อไป โดยต้องให้การรับรองและนำไปปฏิบัติโดยใช้กฎหมายเป็นเครื่องมือต่อไป

¹² Ibid., pp. 10-11.

จะเห็นได้ว่า IUCN เป็นองค์การภาคเอกชนระหว่างประเทศ (International Non Governmental Organization : INGO) ที่มีเจตจำนงดีในการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมโลก เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนโดยมีข่ายงานกว้างขวางทั่วโลก ไม่มีการผูกไฟการเมือง และเป็นการเตรียมร่างเกี่ยวกับอนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพ เพื่อนำเสนอให้รับรองเป็นทางการพร้อมกับมีการจัดทำเอกสารเผยแพร่ให้เป็นที่รับรู้กันโดยทั่วไป

3.3 กองทุนคุ้มครองสัตว์ป่าโลก¹³ (World Wildlife Fund : WWF)

3.3.1 ความหมายของ WWF

เป็นกองทุนที่จัดตั้งขึ้นมาเพื่อที่จะเห็นการพัฒนาอันเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาด้านเศรษฐกิจและสังคมของโลก ถึงแม้ว่าวิธีการทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีจะสามารถแก้ไขปัญหาได้มากก็ตาม แต่ก็ไม่สามารถทดแทนป่าไม้ที่ถูกทำลายไปแล้ว หรือการพังทลายของดินแม่น้ำ มลภาวะต่าง ๆ ทรัพยากรชายฝั่ง หรือทรัพยากรทางพันธุกรรมทั้งพืชและสัตว์ ซึ่งมีวงจรชีวิตต่อเนื่องกับมนุษย์ด้วย การดำเนินการของกองทุนคุ้มครองสัตว์ป่าโลกซึ่งต่อมาได้เปลี่ยนชื่อเป็น World Wild Fund ได้ดำเนินการอนุรักษ์อย่างเข้มแข็ง ได้มีการร่วมมือกับองค์การต่าง ๆ การดำเนินการของกองทุนได้ก่อตั้งขึ้นเมื่อปี 1961 ด้วยเงินทุน 85 ล้านเหรียญสหรัฐในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ การดำเนินงานได้ขยายตัวอย่างมาก

โครงการตัวอย่างได้รับการยอมรับ มีการสนับสนุนจากรัฐ และสถาบันระหว่างประเทศ มีการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารไปยังประชาชนเป็นล้าน ๆ คน มีการจัดทำเอกสารอ้างอิงและอธิบายถึงวิธีการอนุรักษ์ทรัพยากร ในโครงการระหว่างประเทศ WWF ได้ให้เงินอุดหนุนการดำเนินงานตามนโยบาย โครงการต่าง ๆ มีอยู่ถึง 24 ประเทศ

¹³ World Wildlife Fund, "Yearbook 1983-1984," p. 9.

นโยบายของ WWF ในอนาคตจะมีมิติด้านการรักษาทรัพยากรธรรมชาติ เพื่อเป็นมรดกสู่ชนรุ่นหลังต่อไป ซึ่งเอกสารการดำเนินงานของ WWF จะเป็นการตอบคำถามถึงเงินที่ผู้บริจาคว่าได้มีการนำเงินไปใช้อย่างไร (Where does your money go)

3.3.2 การก่อตั้งและวัตถุประสงค์¹⁴

มีวัตถุประสงค์หลัก ดังนี้

1. เพื่อรักษาความสำคัญของระบบกระบวนการนิเวศวิทยา และระบบการสนับสนุนชีวิต (เช่น การป้องกันอนุรักษ์ดิน การนำวัสดุกลับมาใช้ใหม่ (recycling) การทำความสะอาดน้ำ) เพื่อเป็นการดำเนินการเพื่อความอยู่รอดของมนุษย์และการพัฒนา
2. เพื่อรักษาความหลากหลายทางชีวภาพ (สัดส่วนของพันธุกรรมพบในอินทรีย์สาร) ซึ่งขึ้นอยู่กับกระบวนการของระบบการสนับสนุนชีวิต โครงการที่จำเป็นในการป้องกันและปรับปรุงการเกษตรกรรม พันธุ์สัตว์ต่าง ๆ และอินทรีย์ภาพเล็ก ๆ เช่นเดียวกับวิทยาศาสตร์การแพทย์ที่ก้าวหน้า การเริ่มต้นคิดค้นเทคนิคต่าง ๆ ความปลอดภัยในอุตสาหกรรมต่าง ๆ
3. ให้หลักประกันการใช้ประโยชน์เพื่อความยั่งยืนของพันธุกรรมและระบบนิเวศวิทยา (รวมถึงพันธุ์ปลาและสัตว์ป่าอื่น ๆ ป่าไม้ ที่ดิน) ซึ่งเป็นปัจจัยพื้นฐานของชุมชนจำนวนล้าน ๆ ในชนบททำนองเดียวกับอุตสาหกรรมหลัก ๆ

¹⁴ World Wildlife Fund, "Yearbook 1978-1980, p. 18.

3.3.3 บทบาทของ WWF ต่อสิ่งแวดล้อม ¹⁵

WWF ได้ดำเนินการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและระบบนิเวศวิทยา โดยการป้องกันพันธุกรรมต่าง ๆ และความหลากหลายทางระบบนิเวศวิทยา พร้อมกับการนำกลับมาใช้ใหม่ (renewable) ของทรัพยากรธรรมชาติเพื่อความยั่งยืน และมีการใช้ได้อย่างยาวนาน เพื่อผลประโยชน์ของชีวิตในโลก นอกจากนี้ WWF ยังสนับสนุนและดำเนินการรณรงค์เพื่อลดมลภาวะของเสีย สารพิษ และการอุปโภค ทรัพยากร และพลังงาน เพื่อใช้ประโยชน์ได้สูงสุด

WWF ยังตั้งเป้าหมายที่จะหยุดการทำลายสภาพแวดล้อมภายในโลก และทำการช่วยเหลือและสร้างอนาคตเพื่อให้มนุษย์มีชีวิตอยู่ในภาวะธรรมชาติที่ดี โดย WWF ได้ดำเนินการรักษาความหลากหลายของชีวิต โดยร่วมมือกับท้องถิ่นดำเนินการ ทำการรณรงค์ให้มีการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืนโดยจัดกิจกรรมรอบโลก มีการสนับสนุนโครงการต่าง ๆ ที่แสดงถึงการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน

แสดงว่าองค์การภาคเอกชนระหว่างประเทศ (INGO) ทุกองค์การจะมีการดำเนินการร่วมกันในการอนุรักษ์สงวนรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมถึงความหลากหลายทางชีวภาพและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โดยประสานร่วมกันดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์ต่อไป

¹⁵ World Wildlife Fund, "Annual Report 1991," pp. 1-11.